

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2019/515,

annettu 19 päivänä maaliskuuta 2019,

toisessa jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidettyjen tavaroiden vastavuoroisesta tunnustamisesta ja asetuksen (EY) N:o 764/2008 kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Sisämarkkinat käsittävät alueen, jolla ei ole sisäisiä rajoja ja jolla tavaroiden vapaa liikkuvuus taataan perussopimusten mukaisesti. Jäsenvaltioiden väliset tuonnin määrälliset rajoitukset ja kaikki vaikutukseltaan vastaavat toimenpiteet ovat kiellettyjä. Kyseinen kiello kattaa kaikki kansalliset toimenpiteet, jotka voivat tosiasiallisesti tai mahdollisesti rajoittaa unionin sisäistä tavarakauppaa suoraan tai välillisesti. Tavaroiden vapaa liikkuvuus sisämarkkinoilla varmistetaan yhdenmukaistamalla unionin tasolla säännöt, joilla asetetaan yhteiset vaatimukset tiettyjen tavaroiden kaupan pitämiseksi, tai sellaisten tavaroiden tai tavaroiden seikkojen osalta, joihin ei sovelleta kattavasti unionin yhdenmukaistamissääntöjä, soveltamalla vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta, sellaisena kuin Euroopan unionin tuomioistuin on sen määritellyt.
- (2) Hyvin toimiva vastavuoroisen tunnustamisen periaate täydentää olennaisella tavalla sääntöjen yhdenmukaistamista unionin tasolla, erityisesti siksi, että monilla tuotteilla on sekä yhdenmukaistettuja että yhdenmukaistamattomia seikkoja.
- (3) Jos unionissa ei ole vahvistettu tavaroiden tai tavaroiden tiettyjen seikkojen yhdenmukaistamista koskevia sääntöjä, jäsenvaltion toimivaltainen viranomais voi luoda lainvastaisesti jäsenvaltioiden välisen tavaroiden vapaan liikkuvuuden esteitä soveltamalla toisessa jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidettyihin tavaroihin kansallisia määräyksiä, joiden mukaan näiden tavaroiden on täytettävä tietyt tekniset vaatimukset, jotka voivat koskea esimerkiksi nimeämistä, muotoa, kokoa, painoa, kokoonpanoa, esillepanoa, merkintöjä tai pakkauksia. Tällaisten määräysten soveltaminen toisessa jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidettyihin tavaroihin voi olla Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 34 ja 36 artiklan vastaista, vaikka määräyksiä sovellettaisiinkin erotuksetta kaikkiin tavaroihin.
- (4) Vastavuoroisen tunnustamisen periaate perustuu Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöön. Tämän periaatteen mukaisesti jäsenvaltiot eivät voi kieltää toisessa jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidettyjen tavaroiden

⁽¹⁾ EUVL C 283, 10.8.2018, s. 19.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 14. helmikuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 5. maaliskuuta 2019.

myyntiä alueellaan, vaikka kyseiset tavarat olisi tuotettu noudattaen toisenlaisia teknisiä määräyksiä, mukaan lukien tavarat, joita ei ole tuotettu valmistusprosessissa. Vastavuoroisen tunnustamisen periaate ei kuitenkaan ole ehdoton. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa toisessa jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidettyjen tavaroiden kaupan pitämistä, jos tällaisia rajoituksia perustellaan SEUT 36 artiklassa määrätyillä syillä tai muilla Euroopan unionin tuomioistuimen tavaroiden vapaata liikkuvuutta koskevassa oikeuskäytännössä tunnustetuilla yleistä etua koskevilla pakottavilla syillä, ja jos tällaiset rajoitukset ovat oikeassa suhteessa tavoiteltuun päämäärään. Tässä asetuksessa säädetään velvoitteesta perustella selkeästi, miksi markkinoille pääsy on rajoitettu tai se on evätty.

- (5) Käsite ”yleistä etua koskeva pakottava syy” on kehittyvä käsite, jonka Euroopan unionin tuomioistuin on kehittänyt SEUT 34 ja 36 artiklaan liittyvässä oikeuskäytännössään. Kun jäsenvaltioiden välillä on perusteltuja eroja, tällaiset pakottavat syyt saattavat oikeuttaa toimivaltaiset viranomaiset soveltamaan kansallisia teknisiä määräyksiä. Hallinnollisten päätösten on kuitenkin aina oltava asianmukaisesti perusteltuja, legitimejä ja aiheellisia ja niiden on noudatettava suhteellisuusperiaatetta, ja toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä mahdollisimman vähän rajoittava päätös. Tavaroiden sisämarkkinoiden toiminnan parantamiseksi kansallisten teknisten määräysten olisi oltava tarkoituksenmukaisia eivätkä ne saisi luoda kohtuuttomia tullien ulkopuolisia kaupan esteitä. Lisäksi toisessa jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidettyjen tavaroiden markkinoille pääsy rajoittavien tai sen epäävien hallinnollisten päätösten perusteena ei voi olla pelkästään se, että arvioinnin kohteena olevat tavarat täyttävät jäsenvaltion tavoitteleman oikeutetun yleisen päämäärän eri tavalla kuin kyseisen jäsenvaltion tavarat. Tukeakseen jäsenvaltioita komission olisi annettava ei-sitovaa ohjeistusta koskien yleistä etua koskevan pakottavan syyn käsitteeseen liittyvää Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöä sekä sitä, kuinka soveltaa vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta. Toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava mahdollisuus tehdä ehdotuksia ja antaa ohjeista palautetta.
- (6) Kilpailukykyneuvoston joulukuussa 2013 sisämarkkinapolitiikasta antamissa päätelmissä todettiin, että yritysten ja kuluttajien toimintapuitteiden parantamiseksi sisämarkkinoilla kaikkia asiaankuuluvia välineitä olisi käytettävä asianmukaisesti, vastavuoroisen tunnustaminen mukaan lukien. Neuvosto pyysi komissiota antamaan tiedoksi tapaukset, joissa vastavuoroisen tunnustamisen periaate toimii edelleen riittämättömästi tai siinä on ongelmia. Helmikuussa 2015 sisämarkkinapolitiikasta antamissaan päätelmissä kilpailukykyneuvosto kehotti komissiota ryhtymään toimiin vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen tehokkaan toiminnan varmistamiseksi ja esittämään sitä koskevia ehdotuksia.
- (7) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 764/2008 ⁽³⁾ annettiin, jotta vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamista voidaan helpottaa ottamalla käyttöön menettelyjä, joilla minimoidaan mahdollisuudet luoda laittomia esteitä toisessa jäsenvaltiossa jo laillisesti kaupan pidettyjen tavaroiden vapaalle liikkumiselle. Asetuksen antamisesta huolimatta vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisessa on edelleen monia ongelmia. Vuosina 2014–2016 tehdystä arvioinnista kävi ilmi, että vastavuoroisen tunnustamisen periaate ei toimi toivotulla tavalla ja asetus (EY) N:o 764/2008 on helpottanut kyseisen periaatteen soveltamista vain rajallisesti. Kyseisellä asetuksella käyttöön otetut välineet ja menettelylliset takeet eivät ole saavuttaneet tavoitettaan eli parantaneet vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamista. Hyvin harvat talouden toimijat tuntevat tai käyttävät esimerkiksi tuoteyhteydspisteiden verkostoa, joka perustettiin antamaan talouden toimijoille tietoa sovellettavista kansallisista määräyksistä ja vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta. Kansalliset viranomaiset eivät tee riittävästi yhteistyötä kyseisessä verkostossa. Vaatimusta, jonka mukaan markkinoille pääsy rajoittavasta tai sen epäävästä päätöksestä on ilmoitettava, noudatetaan harvoin. Tämän tuloksena sisämarkkinoilla on edelleen tavaroiden vapaan liikkuvuuden esteitä.
- (8) Asetuksessa (EY) N:o 764/2008 on useita puutteita, ja sen vuoksi sitä olisi tarkistettava ja vahvistettava. Selvyyden vuoksi asetus (EY) N:o 764/2008 olisi korvattava tällä asetuksella. Tällä asetuksella olisi luotava selkeät menettelyt, jotta varmistetaan toisessa jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidettyjen tavaroiden vapaa liikkuvuus ja se, että vapaata liikkuvuutta voidaan rajoittaa vain, jos jäsenvaltioilla on siihen oikeutettu yleistä etua koskeva syy ja rajoitus on perusteltu ja oikeasuhteinen. Tällä asetuksella olisi myös varmistettava, että sekä talouden toimijat että kansalliset viranomaiset noudattavat vastavuoroisen tunnustamisen periaatteesta johtuvia olemassa olevia oikeuksia ja velvoitteita.
- (9) Tämän asetuksen ei pitäisi rajoittaa tavaroiden kaupan pitämisen edellytysten pidemmälle menevää yhdenmukaistamista tarvittaessa sisämarkkinoiden toiminnan parantamiseksi.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 764/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, tiettyjen kansallisten teknisten määräysten soveltamista toisessa jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidettyihin tuotteisiin koskevista menettelyistä sekä päätöksen N:o 3052/95/EY kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 21).

- (10) On myös mahdollista, että kaupan esteet johtuvat toisentyypisistä SEUT 34 ja 36 artiklan soveltamisalaan kuuluvista toimenpiteistä. Kyseisiä toimenpiteitä voivat olla esimerkiksi julkisia hankintamenettelyjä varten laaditut tekniset eritelvät tai vaatimukset käyttää jäsenvaltioiden virallisia kieliä. Tällaisten toimenpiteiden ei kuitenkaan olisi oltava tässä asetuksessa tarkoitettuja kansallisia teknisiä määräyksiä eikä niiden olisi kuuluttava sen soveltamisalaan.
- (11) Joskus kansalliset tekniset määräykset saatetaan jäsenvaltiossa voimaan ennakkolupamenettelyllä, jonka mukaan toimivaltaiselta viranomaiselta on saatava virallinen hyväksyntä, ennen kuin tavarat voidaan saattaa siellä markkinoille. Ennakkolupamenettelyn olemassaolo sinänsä rajoittaa tavaroiden vapaata liikkuvuutta. Sen vuoksi tällaisen menettelyn on, jotta se olisi tavaroiden vapaata liikkuvuutta sisämarkkinoilla koskevan peruseriaatteen osalta perusteltu, pyrittävä unionin oikeudessa tunnustettuun yleisen edun mukaiseen tavoitteeseen ja oltava oikeasuhteinen ja syrjimätön. Tällaisen menettelyn yhdenmukaisuutta unionin oikeuden kanssa arvioidaan Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä esitettyjen huomioiden perusteella. Näin ollen hallinnolliset päätökset, joilla rajoitetaan markkinoille pääsyä tai evätään se yksinomaan sillä perusteella, että kyseessä olevilla tavaroilla ei ole voimassa olevaa ennakkolupaa, olisi jätettävä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle. Jos tavaroille kuitenkin haetaan pakollista ennakkolupaa, kaikki hallinnolliset päätökset, joilla hylätään hakemus kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavan kansallisen teknisen määräyksen perusteella, olisi tehtävä ainoastaan tämän asetuksen mukaisesti, jotta hakija voi saada tässä asetuksessa säädettyä menettelyllistä suojaa. Sama koskee vapaaehtoista tavaroiden ennakkolupaa, jos sellainen on olemassa.
- (12) On tärkeää selventää, että maataloustuotteet sisältyvät tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviin tavaroiden tyyppiin. Termi "maataloustuotteet" sisältää kalataloustuotteet SEUT 38 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Jotta olisi helpompaa määritellä, mitä tavaroiden tyyppiä tämä asetus koskee, komission olisi arvioitava vastavuoroiseen tunnustamiseen tarkoitettun suunta-antavan luettelon jatkokehittämisen mahdollisuutta ja hyötyjä.
- (13) On tärkeää myös selventää, että termi "tuottaja" kattaa tavaroiden valmistajien lisäksi myös henkilöt, jotka tuottavat sellaisia tuotteita, joita ei ole tuotettu valmistusprosessissa, mukaan lukien maataloustuotteet, sekä henkilöt, jotka esiintyvät tavaroiden tuottajina.
- (14) Tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle olisi jätettävä kansallisten tuomioistuinten päätökset, joissa arvioidaan sellaisten tapausten laillisuutta, joissa yhdessä jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidetyiltä tavaroilta evätään kansallisen teknisen määräyksen soveltamisen perusteella pääsy toisen jäsenvaltion markkinoille, ja kansallisten tuomioistuinten päätökset, joissa määrätään seuraamuksia.
- (15) Jotta tavaroihin voidaan soveltaa vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta, niiden on oltava laillisesti kaupan pidettyjä toisessa jäsenvaltiossa. Olisi selvennettävä, että voidakseen tulla katsotuksi laillisesti kaupan pidetyksi toisessa jäsenvaltiossa tavaroiden on oltava kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavien asiaa koskevien sääntöjen mukaisia ja oltava asetettuna loppukäyttäjien saataville kyseisessä jäsenvaltiossa.
- (16) Jotta kansallisten viranomaisten ja talouden toimijoiden tietoisuutta vastavuoroisen tunnustamisen periaatteesta voidaan lisätä, jäsenvaltioiden olisi harkittava selkeiden ja yksiselitteisten "sisämarkkina-alueiden" sisällyttämistä kansallisiin teknisiin määräyksiinsä kyseisen periaatteen soveltamisen helpottamiseksi.
- (17) Vaadittu näyttö, jolla osoitetaan, että tavaroita pidetään laillisesti kaupan toisessa jäsenvaltiossa, vaihtelee merkittävästi jäsenvaltioiden välillä. Tämä aiheuttaa talouden toimijoille tarpeettomia rasitteita, viivästyksiä ja lisäkustannuksia ja estää kansallisia viranomaisia saamasta hyvissä ajoin tavaroiden arvioinnin edellyttämiä tietoja. Tämä saattaa estää soveltamasta vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta. Siksi on olennaista helpottaa sitä, että talouden toimijat osoittavat tavaroidensa olevan toisessa jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidettyjä. Talouden toimijoiden olisi voitava hyödyntää itse annettua ilmoitusta, jolla toimivaltaiset viranomaiset saavat kaikki tarvittavat tiedot asianomaisista tavaroista ja siitä, että ne ovat kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa sovellettavien sääntöjen mukaisia. Vapaaehtoisten ilmoitusten käyttäminen ei saisi estää kansallisia viranomaisia tekemästä markkinoille pääsyä rajoittavia tai sen epäviä hallinnollisia päätöksiä edellyttäen, että tällaiset päätökset ovat oikeasuhteisia ja perusteltuja, noudattavat vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta ja ovat tämän asetuksen mukaisia.
- (18) Tuottajan, maahantuojan tai jakelijan olisi voitava laatia tavaroiden kaupan pitämisen laillisuutta koskeva ilmoitus vastavuoroista tunnustamista varten, jäljempänä 'vastavuoroista tunnustamista koskeva ilmoitus'. Tuottajalla on parhaat edellytykset antaa vastavuoroista tunnustamista koskevan ilmoituksen tiedot, koska tuottaja tuntee tavarat parhaiten ja hänellä on hallussaan tarvittava näyttö vastavuoroista tunnustamista koskevassa ilmoituksessa olevien tietojen tarkistamiseksi. Tuottajan olisi voitava antaa valtuutetulle edustajalle tehtäväksi laatia tällaisia ilmoituksia

tuottajan puolesta ja tämän vastuulla. Kuitenkin jos jokin talouden toimija voi ainoastaan antaa ilmoituksessa tiedot tavaroiden kaupan pitämisen laillisuudesta, jonkin toisen talouden toimijan olisi voitava antaa tiedot siitä, että tavarat asetetaan loppukäyttäjien saataville asianomaisessa jäsenvaltiossa, edellyttäen että kyseinen talouden toimija ottaa vastuun vastavuoroista tunnustamista koskevaan ilmoitukseen antamistaan tiedoista ja voi antaa tarvittavan näytön näiden tietojen tarkistamiseksi.

- (19) Vastavuoroista tunnustamista koskevan ilmoituksen olisi aina sisällettävä tarkat ja täydelliset tiedot tavaroista. Siksi ilmoitus olisi pidettävä ajan tasalla, jotta siitä käyvät ilmi mahdolliset muutokset, esimerkiksi muutokset asiaankuuluviin kansallisiin teknisiin määräyksiin.
- (20) Jotta voitaisiin varmistaa, että vastavuoroista tunnustamista koskevassa ilmoituksessa annetut tiedot ovat kattavia, olisi säädettävä tällaisten ilmoitusten yhdenmukaistetusta muodosta sellaisten talouden toimijoiden käytettäväksi, jotka haluavat tehdä tällaisia ilmoituksia.
- (21) On tärkeää varmistaa, että vastavuoroista tunnustamista koskeva ilmoitus täytetään totuudenmukaisesti ja täsmällisesti. Siksi on tarpeen vaatia, että talouden toimijat ovat vastuussa vastavuoroista tunnustamista koskevassa ilmoituksessa antamistaan tiedoista.
- (22) Jotta voitaisiin parantaa yritysten tehokkuutta ja kilpailukykyä, jotka toimivat sellaisten tavaroiden alalla, jotka eivät kuulu unionin yhdenmukaistamislainsäädännön piiriin, vastavuoroista tunnustamista koskevan ilmoituksen antamisen sujuvoittamiseksi olisi voitava hyödyntää uutta tietotekniikkaa. Sen vuoksi talouden toimijoiden olisi voitava asettaa vastavuoroista tunnustamista koskevat ilmoituksensa julkisesti saataville verkossa edellyttäen, että vastavuoroista tunnustamista koskeva ilmoitus on helposti käytettävissä ja luotettavassa tiedostomuodossa.
- (23) Komission olisi varmistettava, että vastavuoroista tunnustamista koskevan ilmoituksen malli ja ilmoituksen täyttämistä koskevat ohjeet asetetaan saataville yhteisessä digitaalisessa palveluväylässä kaikilla unionin virallisilla kielillä.
- (24) Tätä asetusta olisi sovellettava myös tavariin, joiden osalta unionin yhdenmukaistamislainsäädäntöä sovelletaan vain joihinkin näiden tavaroiden seikkoihin. Jos talouden toimijan on unionin yhdenmukaistamislainsäädännön mukaisesti laadittava EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus osoittaakseen, että kyseistä lainsäädäntöä noudatetaan, kyseisen talouden toimijan olisi sallittava liittää EU-vaatimustenmukaisuusvakuutukseen tässä asetuksessa säädetty vastavuoroista tunnustamista koskeva ilmoitus.
- (25) Jos talouden toimijat päättävät olla käyttämättä vastavuoroista tunnustamista koskevaa ilmoitusta, kohdejäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava esittää selkeästi määritellyjä pyyntöjä saadakseen täsmällisiä tietoja, joita ne pitävät tarpeellisina tavaroiden arvioimiseksi suhteessa suhteellisuusperiaatteeseen.
- (26) Talouden toimijalle olisi annettava asianmukaisesti aikaa toimittaa asiakirjoja tai mitä tahansa muita kohdejäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisen pyytämiä tietoja taikka esittää mitä tahansa väitteitä tai huomautuksia kyseessä olevien tavaroiden arviointiin liittyen.
- (27) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2015/1535⁽⁴⁾ säädetään, että jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille ehdotukset kaikenlaisia tuotteita, myös kaikenlaisia maatalous- tai kalastustuotteita, koskeviksi kansallisiksi teknisiksi määräyksiksi, ja ilmoitus syistä, joiden vuoksi tällaisen teknisen määräyksen laatiminen on tarpeen. On kuitenkin huolehdittava siitä, että tällaisten kansallisten teknisten määräysten hyväksymisen jälkeen vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta sovelletaan tiettyihin tavariin asianmukaisesti yksittäisissä tapauksissa. Tässä asetuksessa olisi vahvistettava vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamista yksittäisissä tapauksissa koskevat menettelyt esimerkiksi siten, että jäsenvaltioita vaaditaan ilmoittamaan kansalliset tekniset määräykset, joihin hallinnollinen päätös perustuu, ja oikeutettu yleistä etua koskeva peruste, joka oikeuttaa kyseisen kansallisen teknisen määräyksen soveltamisen tavaraan, jota on pidetty laillisesti kaupan toisessa jäsenvaltiossa. Kansallisen teknisen määräyksen oikeasuhteisuus on perusta sen osoittamiseksi, että kyseiseen määräykseen perustuva hallinnollinen päätös on oikeasuhteinen. Hallinnollisen päätöksen oikeasuhteisuuden osoittamiseen käytettävät keinot olisi kuitenkin määriteltävä tapauskohtaisesti.
- (28) Koska hallinnollisten päätösten, joilla rajoitetaan toisessa jäsenvaltiossa jo laillisesti kaupan pidettyjen tavaroiden pääsyä markkinoille tai evätään se, pitäisi olla poikkeuksia tavaroiden vapaan liikkuvuuden peruseriaatteesta, on

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/1535, annettu 9 päivänä syyskuuta 2015, teknisiä määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisesta noudatettavasta menettelystä (EUVL L 241, 17.9.2015, s. 1).

tarpeen varmistaa, että tällaisissa päätöksissä noudatetaan vastavuoroisen tunnustamisen periaatteesta johtuvia, olemassa olevia velvoitteita. Näin ollen on aiheellista vahvistaa selkeä menettely sen määrittämiseksi, pidetäänkö tavaroita laillisesti kaupan kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa, ja jos pidetään, ovatko kohdejäsenvaltiossa sovellettavan kansallisen teknisen määräyksen kattamat yleiset edut riittävän suojattuja SEUT 36 artiklan ja Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti. Tällaisella menettelyllä olisi varmistettava, että kaikki tehtävät hallinnolliset päätökset ovat oikeasuhteisia, noudattavat vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta ja ovat tämän asetuksen mukaisia.

- (29) Jos toimivaltainen viranomainen arvioi tavarat ennen kuin se päättää markkinoille pääsyn mahdollisesta rajoittamisesta tai epäämisestä, kyseisen viranomaisen ei pitäisi voida tehdä markkinoille pääsyn keskeyttäviä päätöksiä, lukuun ottamatta tapauksia, joissa nopea toiminta on tarpeen henkilöiden turvallisuudelle tai terveydelle taikka ympäristölle aiheutuvien haittojen ehkäisemiseksi, tai sellaisten tavaroiden saataville asettamisen estämiseksi, jos kyseisenlaisten tavaroiden asettaminen saataville on yleisesti kielletty julkisen moraalin tai yleisen turvallisuuden vuoksi, mukaan lukien esimerkiksi rikoksantorjunta.
- (30) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 765/2008 ⁽⁵⁾ säädetään akkreditointijärjestelmästä, jolla varmistetaan vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten pätevyyden tason vastavuoroisen hyväksyntä. Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset eivät näin ollen saisi kieltäytyä hyväksymästä akkreditoitujen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten antamia testausselesteita ja todistuksia kyseisen laitoksen pätevyyteen liittyvien syiden perusteella. Lisäksi jotta vältettäisiin mahdollisuuksien mukaan päällekkäisiä testejä ja menettelyjä, jotka on jo suoritettu toisessa jäsenvaltiossa, jäsenvaltioiden ei pitäisi kieltäytyä hyväksymästä muiden vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten unionin oikeuden mukaisesti antamia testausselesteita ja todistuksia. Toimivaltainen viranomaisten olisi otettava asianmukaisesti huomioon esitettyjen testausselesteiden tai todistusten sisältö.
- (31) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/95/EY ⁽⁶⁾ täsmennetään, että markkinoille saa saattaa ainoastaan turvallisia tuotteita, ja siinä säädetään tuotteiden turvallisuuteen liittyvistä valmistajien ja jakelijoiden velvollisuuksista. Siinä annetaan toimivaltaisille viranomaisille lupa kieltää vaaralliset tuotteet välittömästi tai kieltää mahdollisesti vaaralliset tuotteet tilapäisesti turvallisuutta koskevien erilaisten tarkastusten ja arviointien edellyttämäksi ajaksi. Kyseisessä direktiivissä kuvataan myös menettely, jonka mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset soveltavat asianmukaisia toimenpiteitä, kuten kyseisen direktiivin 8 artiklan 1 kohdan b–f alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä, jos tuotteet aiheuttavat riskin, ja lisäksi kyseisessä direktiivissä säädetään jäsenvaltioiden velvollisuudesta ilmoittaa tällaisista toimenpiteistä komissiolle ja muille jäsenvaltioille. Toimivaltainen viranomaisten olisi sen vuoksi voitava edelleen soveltaa mainittua direktiiviä ja erityisesti sen 8 artiklan 1 kohdan b–f alakohtaa ja 8 artiklan 3 kohtaa.
- (32) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 178/2002 ⁽⁷⁾ muun muassa perustetaan nopea hälytysjärjestelmä elintarvikkeista tai rehuista ihmisten terveydelle aiheutuvista välittömistä tai välillisistä riskeistä ilmoittamiseksi. Siinä vaaditaan jäsenvaltioita välittömästi ilmoittamaan nopeaa hälytysjärjestelmää käyttäen komissiolle jäsenvaltion käyttöön ottamat toimenpiteet, joilla on tarkoitus rajoittaa elintarvikkeiden tai rehun saattamista markkinoille, vetää ne markkinoilta tai järjestää niiden palauttaminen ihmisten terveyden suojelemiseksi tilanteissa, joissa edellytetään nopeita toimia. Toimivaltainen viranomaisten olisi voitava edelleen soveltaa kyseistä asetusta ja erityisesti sen 50 artiklan 3 kohtaa ja 54 artiklaa.
- (33) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2017/625 ⁽⁸⁾ vahvistetaan yhdenmukaistetut unionin puitteet virallisen valvonnan ja muiden virallisten toimien järjestämiseksi koko elintarvikeketjussa, ottaen

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/95/EY, annettu 3 päivänä joulukuuta 2001, yleisestä tuoteturvallisuudesta (EYVL L 11, 15.1.2002, s. 4).

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 178/2002, annettu 28 päivänä tammikuuta 2002, elintarvikelainisäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1).

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/625, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2017, virallisesta valvonnasta ja muista virallisista toimista, jotka suoritetaan elintarvike- ja rehulainsäädännön ja eläinten terveyttä ja hyvinvointia, kasvien terveyttä ja kasvinsuojeluaineita koskevien sääntöjen soveltamisen varmistamiseksi, sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 999/2001, (EY) N:o 396/2005, (EY) N:o 1069/2009, (EY) N:o 1107/2009, (EU) N:o 1151/2012, (EU) N:o 652/2014, (EU) 2016/429 ja (EU) 2016/2031, neuvoston asetusten (EY) N:o 1/2005 ja (EY) N:o 1099/2009 ja neuvoston direktiivien 98/58/EY, 1999/74/EY, 2007/43/EY, 2008/119/EY ja 2008/120/EY muuttamisesta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 854/2004 ja (EY) N:o 882/2004, neuvoston direktiivien 89/608/ETY, 89/662/ETY, 90/425/ETY, 91/496/ETY, 96/23/EY, 96/93/EY ja 97/78/EY ja neuvoston päätöksen 92/438/ETY kumoamisesta (virallista valvontaa koskeva asetus) (EUVL L 95, 7.4.2017, s. 1).

huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 882/2004⁽⁹⁾ ja asiaankuuluvassa unionin alakohtaisessa lainsäädännössä säädetyt virallista valvontaa koskevat säännöt. Asetuksessa (EU) 2017/625 säädetään erityisestä menettelystä sen varmistamiseksi, että talouden toimijat korjaavat elintarvike- ja rehulainsäädännön sekä eläinten terveyttä tai hyvinvointia koskevien säännösten noudattamatta jättämiseen liittyvät tilanteet. Toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava edelleen soveltaa asetusta (EU) 2017/625 ja erityisesti sen 138 artiklaa.

- (34) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1306/2013⁽¹⁰⁾ luodaan yhdenmukaistetut unionin puitteet Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1308/2013⁽¹¹⁾ vahvistettuihin velvoitteisiin liittyvien tarkastusten suorittamiseksi asetuksessa (EY) N:o 882/2004 vahvistettujen perusteiden mukaisesti ja siinä täsmennetään, että jäsenvaltioiden on varmistettava, että jokaisella kyseiset velvoitteet täyttävällä toimijalla on oikeus päästä mukaan tarkastusjärjestelmään. Toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava edelleen soveltaa asetusta (EU) N:o 1306/2013 ja erityisesti sen 90 artiklaa.
- (35) Kaikissa toimivaltaisten viranomaisten tämän asetuksen mukaisesti antamissa hallinnollisissa päätöksissä olisi täsmennettävä talouden toimijan käytettävissä olevat muutoksenhakukeinot, jotta talouden toimija voi kansallisen oikeuden mukaisesti hakea muutosta päätökseen tai saattaa asian toimivaltaisen kansallisen tuomioistuimen käsiteltäväksi. Hallinnollisessa päätöksessä olisi myös viitattava talouden toimijoiden mahdollisuuteen käyttää sisämarkkinoiden ongelmanratkaisuverkosta (SOLVIT) ja tässä asetuksessa säädettyä ongelmanratkaisumenettelyä.
- (36) Jotta vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen asianmukainen ja yhtenäinen soveltaminen voitaisiin varmistaa, on olennaista, että talouden toimijoilla on käytössään yritystoimintaa suosiva vaihtoehto niiden riitauttaessa markkinoille pääsyä rajoittavia tai sen epäviä hallinnollisia päätöksiä. Tällaisten ratkaisujen takaamiseksi ja juridisten kulujen välttämiseksi etenkin pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) osalta talouden toimijoiden käytettävissä olisi oltava tuomioistuinten ulkopuolinen ongelmanratkaisumenettely.
- (37) SOLVIT on kunkin jäsenvaltion kansallisen hallinnon tarjoama palvelu, jonka tarkoituksena on löytää ratkaisuja henkilöille ja yrityksille toisen jäsenvaltion viranomaisten rikottua heidän oikeuksiaan. SOLVIT-verkoston toimintaa koskevat periaatteet esitetään komission suosituksessa 2013/461/EU⁽¹²⁾, jonka mukaisesti kunkin jäsenvaltion on perustettava SOLVIT-keskus, jolla on riittävä rahoitus ja henkilöstöresurssit sen takaamiseksi, että SOLVIT-keskus osallistuu SOLVIT-verkoston toimintaan. Komission olisi lisättävä tietoisuutta SOLVIT-verkoston olemassaolosta ja hyödyistä erityisesti yritysten keskuudessa.
- (38) SOLVIT on tehokas tuomioistuinten ulkopuolinen ongelmanratkaisumenettely, joka on käytettävissä maksutta. Sen määräajat ovat lyhyitä, ja se tarjoaa käytännön ratkaisuja henkilöille ja yrityksille, jos niillä ilmenee vaikeuksia siinä, miten viranomaiset tunnustavat niiden unionin oikeuksia. Jos talouden toimija, asiaankuuluva SOLVIT-keskus ja asianomaiset jäsenvaltiot pääsevät kaikki yhteisymmärrykseen asianmukaisesta tuloksesta, lisätoimia ei pitäisi edellyttää.
- (39) Jos SOLVITin epävirallinen lähestymistapa ei kuitenkaan tuota tuloksia ja edelleen on epäilyksiä hallinnollisen päätöksen yhteensopivuudesta vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen kanssa, komissiolle olisi annettava valtuudet tarkastella asiaa minkä tahansa asianomaisen SOLVIT-keskuksen pyynnöstä. Arviointinsa jälkeen komission olisi annettava lausunto, joka toimitetaan asiaankuuluvan SOLVIT-keskuksen kautta asianomaiselle talouden toimijalle ja toimivaltaisille viranomaisille ja joka olisi otettava huomioon SOLVIT-menettelyssä. Komission osallistumiselle olisi annettava 45 työpäivän määräaika, johon ei olisi laskettava aikaa, joka komissiolla menee tarpeelliseksi katsomiensa lisätietojen ja asiakirjojen saamiseen. Jos tapaus ratkeaa tänä aikana, komissiota ei olisi vaadittava antamaan lausuntoa. Tällaisiin SOLVIT-tapauksiin olisi SOLVIT-tietokannassa sovellettava erillistä työnkulkua eikä niitä pitäisi sisällyttää säännönmukaisiin SOLVIT-tilastoihin.

⁽⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 882/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritettua virallisesta valvonnasta (EUVL L 165, 30.4.2004, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1306/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 549).

⁽¹¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1308/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671).

⁽¹²⁾ Komission suositus 2013/461/EU, annettu 17 päivänä syyskuuta 2013, SOLVIT-ongelmanratkaisuverkkoa koskevista periaateista (EUVL L 249, 19.9.2013, s. 10).

- (40) Markkinoille pääsyä rajoittavaa tai sen epäävää hallinnollista päätöstä koskevassa komission lausunnossa olisi käsiteltävä ainoastaan sitä, onko hallinnollinen päätös yhteensopiva vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen ja tämän asetuksen vaatimusten kanssa. Tämä ei kuitenkaan rajoita SEUT 258 artiklan mukaisia komission valtuuksia eikä jäsenvaltioiden velvollisuutta noudattaa unionin oikeutta, kun havaittuihin vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamiseen liittyviin systeemiin ongelmiin puututaan.
- (41) Tavaroiden sisämarkkinoiden kannalta on tärkeää, että yritykset ja etenkin pk-yritykset voivat saada luotettavaa ja täsmällistä tietoa tietyssä jäsenvaltiossa voimassa olevasta lainsäädännöstä. Tuoteyhteyspisteillä olisi oltava tärkeä rooli kansallisten viranomaisten ja talouden toimijoiden välisen yhteydenpidon helpottamisessa siten, että ne jakavat tietoa yksittäisistä tuotesäännöistä ja siitä, miten vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta sovelletaan niiden jäsenvaltion alueella. Siksi on tarpeen vahvistaa tuoteyhteyspisteiden roolia tärkeimpinä tietolähteinä kaikkien tuotteisiin liittyvien sääntöjen osalta, vastavuoroista tunnustamista koskevat kansalliset tekniset määräykset mukaan lukien.
- (42) Tavaroiden vapaan liikkuvuuden helpottamiseksi tuoteyhteyspisteiden olisi tarjottava kohtuullisessa määrin maksutonta tietoa niiden kansallisista teknisistä määräyksistä ja vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta. Tuoteyhteyspisteillä olisi oltava riittävä varustus ja riittävät resurssit. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1724 ⁽¹³⁾ mukaisesti niiden olisi annettava tällaisia tietoja verkkosivustoilla ja niihin olisi sovellettava mainitussa asetuksessa säädettyjä laatuvaatimuksia. Tuoteyhteyspisteiden tehtävät, jotka liittyvät kaikkien tällaisten tietojen antamiseen, mukaan lukien kansallisten teknisten määräysten sähköiset jäljennökset tai pääsy verkossa kyseisiin määräyksiin, olisi suoritettava rajoittamatta kansallisten teknisten määräysten jakelua säänteleviä kansallisia määräyksiä. Tuoteyhteyspisteitä ei pitäisi myöskään vaatia antamaan jäljennöksiä standardointielinten tai -organisaatioiden immateriaalioikeuksien alaisista standardeista tai takaamaan näihin pääsyä verkossa.
- (43) Toimivaltaisten viranomaisten yhteistyö on olennaista vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen moitteettoman toiminnan kannalta ja vastavuoroisen tunnustamisen kulttuurin luomiseksi. Tuoteyhteyspisteiden ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten olisi siksi tehtävä yhteistyötä ja vaihdettava tietoja ja asiantuntemusta, jotta vastavuoroisen tunnustamisen periaate ja tämän asetuksen asianmukainen ja yhtenäinen soveltaminen voidaan varmistaa.
- (44) Jotta voidaan ilmoittaa markkinoille pääsyä rajoittavat tai sen epäävät hallinnolliset päätökset, mahdollistaa tuoteyhteyspisteiden välinen viestintä ja varmistaa hallinnollinen yhteistyö, jäsenvaltioille on tarpeen antaa pääsy tieto- ja viestintäjärjestelmään.
- (45) Tämän asetuksen täytäntöönpanon yhdenmukaisten edellytysten varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽¹⁴⁾ mukaisesti.
- (46) Jos tämän asetuksen soveltamiseksi on tarpeen käsitellä henkilötietoja, tällainen käsittely olisi tehtävä henkilötietojen suojaa koskevan unionin oikeuden mukaisesti. Kaikkein tämän asetuksen nojalla tehtävään henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679 ⁽¹⁵⁾ tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2018/1725 ⁽¹⁶⁾.
- (47) Olisi perustettava luotettavat ja tehokkaat seurantamekanismit tiedon saamiseksi tämän asetuksen soveltamisesta ja sen vaikutuksesta tavaroiden vapaaseen liikkuvuuteen. Mekanismin olisi rajoituttava siihen, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

⁽¹³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2018/1724, annettu 2 päivänä lokakuuta 2018, tietoja, menettelyjä sekä neuvonta- ja ongelmanratkaisupalveluja saataville tarjoavan yhteisen digitaalisen palveluväylän perustamisesta ja asetuksen (EU) N:o 1024/2012 muuttamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽¹⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuojasetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2018/1725, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, luonnollisten henkilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja päätöksen N:o 1247/2002/EY kumoamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 39).

- (48) Vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta koskevan tietoisuuden lisäämiseksi ja tämän asetuksen asianmukaisen ja yhtenäisen soveltamisen varmistamiseksi olisi säädettävä tiedotuskampanjoihin, koulutukseen, virkamiesvaihtoon ja muihin niihin liittyviin sellaisiin toimintoihin myönnettävästä unionin rahoituksesta, joiden tarkoituksena on lisätä ja pitää yllä toimivaltaisten viranomaisten, tuoteyhteyspisteiden ja talouden toimijoiden välistä luottamusta ja yhteistyötä.
- (49) Vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen toimintaan ja sen vaikutukseen tavaroiden sisämarkkinoihin liittyvien täsmällisten tietojen puutteen korjaamiseksi unionin olisi rahoitettava tällaisten tietojen keruu.
- (50) Unionin taloudellisia etuja olisi menojen hallinnoinnin kaikissa vaiheissa suojattava oikeasuhteisin toimenpitein, mukaan lukien sääntöjenvastaisuuksien ehkäiseminen, havaitseminen ja tutkiminen sekä hukattujen, aiheettomasti maksettujen tai virheellisesti käytettyjen varojen takaisinperintä ja soveltuvin osin hallinnolliset ja taloudelliset seuraamukset.
- (51) Tämän asetuksen soveltamista on aiheellista lykätä, jotta toimivaltaisilla viranomaisilla ja talouden toimijoilla olisi riittävästi aikaa mukautua asetuksen vaatimuksiin.
- (52) Komission olisi arvioitava tätä asetusta suhteessa sen tavoitteisiin. Asetusta arvioidessaan komission olisi käytettävä tietoja, joita on kerätty vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen toiminnasta ja sen vaikutuksesta tavaroiden sisämarkkinoihin, ja tietoja, jotka ovat saatavilla tieto- ja viestintäjärjestelmässä. Komission olisi voitava pyytää jäsenvaltioita toimittamaan arvioinnissa tarvittavia lisätietoja. Paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽¹⁷⁾ 22 kohdan mukaisesti tämän asetuksen arvioinnin, jonka olisi perustuttava tehokkuuteen, tuloksellisuuteen, merkityksellisyyteen, johdonmukaisuuteen ja saatavaan lisäarvoon, olisi oltava pohjana jatkotoimia koskevien vaihtoehtojen vaikutusten arvioinnille.
- (53) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen sujuvan, yhtenäisen ja asianmukaisen soveltamisen varmistaminen, vaan se voidaan sen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

1. Tämän asetuksen tavoitteena on tehostaa sisämarkkinoiden toimintaa parantamalla vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamista ja poistamalla perusteettomia kaupan esteitä.
2. Tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt ja menettelyt, jotka koskevat sitä, miten jäsenvaltiot soveltavat vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta yksittäisissä tapauksissa sellaisten tavaroiden osalta, joihin sovelletaan SEUT 34 artiklaa ja joita pidetään laillisesti kaupan toisessa jäsenvaltiossa, ottaen huomioon SEUT 36 artikla ja Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö.
3. Tässä asetuksessa säädetään myös tuoteyhteyspisteiden perustamisesta ja ylläpidosta jäsenvaltioissa sekä vastavuoroisen tunnustamisen periaatteeseen liittyvästä yhteistyöstä ja tietojen vaihdosta.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan kaikenlaisiin tavaroihin, mukaan lukien SEUT 38 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettut maataloustuotteet, sekä hallinnollisiin päätöksiin, joita kohdejäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on tehnyt tai sen on määrä tehdä niiden tavaroiden osalta, joita pidetään laillisesti kaupan toisessa jäsenvaltiossa, kun hallinnollinen päätös täyttää seuraavat edellytykset:
  - a) hallinnollinen päätös perustuu kohdejäsenvaltiossa sovellettavaan kansalliseen tekniseen määräykseen; ja
  - b) hallinnollisen päätöksen välitön tai välillinen vaikutus on kohdejäsenvaltion markkinoille pääsyn rajoittaminen tai epääminen.

⁽¹⁷⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

'Hallinnollisiin päätöksiin' sisältyvät kaikki hallinnolliset toimet, jotka perustuvat kansalliseen tekniseen määräykseen ja joilla on sama tai pääosin sama oikeusvaikutus kuin vaikutus mitä tarkoitetaan b alakohdassa.

2. Tätä asetusta sovellettaessa 'kansallisella teknisellä määräyksellä' tarkoitetaan jäsenvaltion lain, asetuksen tai muun hallinnollisen määräyksen säännöstä, jolla on seuraavat ominaisuudet:

- a) se kattaa tavarat tai tavaroihin liittyvät seikat, joita ei ole yhdenmukaistettu unionin tasolla;
- b) sillä joko kielletään tavaroiden tai tietyn tyyppisten tavaroiden asettaminen saataville kyseisen jäsenvaltion markkinoilla tai se tekee kyseisen säännöksen noudattamisesta tosiasiallisesti tai oikeudellisesti pakollista asettaessa tavaroita tai tietyn tyyppisiä tavaroita saataville kyseisillä markkinoilla; ja
- c) sillä on vähintään yksi seuraavista vaikutuksista:
  - i) siinä määrätään tavaroilta tai tietyn tyyppisiltä tavaroilta edellytettävistä ominaisuuksista, kuten niiden laatutasosta, suorituskyvystä tai turvallisuudesta tai niiden mitoista, mukaan luettuina vaatimukset, joita sovelletaan kyseisiin tavaroihin ja jotka koskevat myyntinimityksiä, terminologiaa, symboleja, testausta ja testausmenetelmiä, pakkauksia tai merkintöjä sekä vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjä;
  - ii) siinä asetetaan kuluttajien tai ympäristön suojelemiseksi tavaroille tai tietyn tyyppisille tavaroille muita vaatimuksia, jotka vaikuttavat tavaroiden elinkaareen sen jälkeen, kun ne on asetettu saataville kyseisen jäsenvaltion markkinoilla, kuten kierrätystä, uudelleenkäyttöä ja hävittämistä koskevia edellytyksiä, jos tällaiset edellytykset voivat merkittävästi vaikuttaa joko kyseisten tavaroiden kokoonpanoon tai luonteeseen tai niiden asettamiseen saataville kyseisen jäsenvaltion markkinoilla.

3. Tämän artiklan 2 kohdan c alakohdan i alakohta käsittää myös SEUT 38 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen maataloustuotteiden ja ihmisten tai eläinten ravinnoksi tarkoitettujen tuotteiden tuotannossa käytettävät menetelmät ja prosessit sekä muihin tuotteisiin liittyvät tuotantomenetelmät ja -prosessit, sikäli kuin ne vaikuttavat kyseisten tuotteiden ominaisuuksiin.

4. Ennakkolupamenettely ei sinänsä muodosta tätä asetusta sovellettaessa kansallista teknistä määräystä, mutta kansalliseen tekniseen määräykseen perustuva ennakkoluvan epäämispäätös on katsottava hallinnolliseksi päätökseksi, johon tätä asetusta sovelletaan, jos kyseinen päätös täyttää muut 1 kohdan ensimmäisen alakohdan vaatimukset.

5. Tätä asetusta ei sovelleta

- a) kansallisten tuomioistuinten tekemiin lainkäyttöpäätöksiin;
- b) lainvalvontaviranomaisten rikostutkinnan tai syytteen asettamisen aikana tekemiin lainkäyttöpäätöksiin, jotka koskevat terminologiaa, symboleja tai aineellisia viittauksia perustuslain vastaisiin tai rikollisiin järjestöihin tai rasistisiin, syrjiviin tai muukalaisvihamielisiin rikoksiin.

6. Jäljempänä olevat 5 ja 6 artikla eivät vaikuta seuraavien säännösten soveltamiseen:

- a) direktiivin 2001/95/EY 8 artiklan 1 kohdan b–f alakohta ja 8 artiklan 3 kohta;
- b) asetuksen (EY) N:o 178/2002 50 artiklan 3 kohdan a alakohta ja 54 artikla;
- c) asetuksen (EU) N:o 1306/2013 90 artikla; ja
- d) asetuksen (EU) 2017/625 138 artikla.

7. Tämä asetusta ei vaikuta direktiivin (EU) 2015/1535 mukaiseen veloitteeseen ilmoittaa komissiolle ja jäsenvaltioille kansallisten teknisten määräysten ehdotuksista ennen niiden hyväksymistä.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) 'toisessa jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidetyllä' sitä, että tavarat tai kyseisen tyyppiset tavarat ovat kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavien asiaa koskevien määräysten mukaisia tai niihin ei sovelleta kyseisessä jäsenvaltiossa mitään tällaisia määräyksiä ja ne on asetettu loppukäyttäjien saataville kyseisessä jäsenvaltiossa;
- 2) 'asettamisella saataville markkinoilla' tavaroiden toimittamista markkinoille jäsenvaltion alueella liiketoiminnan yhteydessä jakelua, kulutusta tai käyttöä varten joko maksua vastaan tai veloituksetta;

- 3) 'markkinoille pääsyn rajoittamisella' sellaisten edellytysten asettamista, jotka tavaroiden on täytettävä, ennen kuin ne voidaan asettaa saataville kohdejäsenvaltion markkinoilla, tai jotka koskevat tavaroiden pitämistä kyseisillä markkinoilla, mikä kummassakin tapauksessa edellyttää kyseisten tavaroiden yhden tai useamman 2 artiklan 2 kohdan c alakohdan i alakohdassa tarkoitettua ominaisuuden muuttamista tai edellyttää lisätietojen suorittamista;
- 4) 'markkinoille pääsyn epäämisellä' mitä tahansa seuraavista:
  - a) sen kieltämistä, että tavarat asetetaan saataville tai pidetään saatavilla kohdejäsenvaltion markkinoilla; tai
  - b) kyseisten tavaroiden poistamista tai palauttamista kyseisiltä markkinoilta;
- 5) 'markkinoilta poistamisella' kaikkia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on estää toimitusketjussa olevien tavaroiden asettaminen saataville markkinoilla;
- 6) 'palautusmenettelyllä' kaikkia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on saada loppukäyttäjien saataville jo asetetut tavarat takaisin;
- 7) 'ennakkolupamenettelyllä' jäsenvaltion lainsäädännön mukaista hallintomenettelyä, jota noudattaen kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen edellytetään talouden toimijan hakemuksen perusteella antavan virallisen hyväksyntänsä, ennen kuin tavarat saa asettaa saataville kyseisen jäsenvaltion markkinoilla;
- 8) 'tuottajalla'
  - a) luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka valmistaa, suunnittelee tai valmistuttaa tavarat tai joka tuottaa tavaroita, joita ei ole tuotettu valmistusprosessissa, maataloustuotteet mukaan lukien, ja pitää niitä kaupan omalla nimellään tai tavaramerkillään,
  - b) luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka muuttaa toisessa jäsenvaltiossa jo laillisesti kaupan pidettyjä tavaroita tavalla, joka saattaisi vaikuttaa siihen, täyttävätkö ne kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavat asiaankuuluvat määräykset, tai
  - c) luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka esiintyy tavaroiden tuottajana asettamalla kyseisiin tavaroihin tai niihin liitettyihin asiakirjoihin nimensä, tavaramerkkinsä tai muun erottuvan tunnuksensa;
- 9) 'valtuutetulla edustajalla' unioniin sijoittautunutta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolla on tuottajan antama kirjallinen valtuutus toimia kyseisen tuottajan puolesta tavaroiden asettamiseksi saataville kyseessä olevilla markkinoilla;
- 10) 'maahantuojalla' unioniin sijoittautunutta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka asettaa kolmannelle maasta tuodut tavarat ensimmäistä kertaa saataville unionin markkinoilla;
- 11) 'jakelijalla' sellaista muuta toimitusketjuun kuuluvaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä kuin tuottajaa tai maahantuojaa, joka asettaa tavarat saataville jäsenvaltion markkinoilla;
- 12) 'talouden toimijalla' tavaroiden osalta mitä tahansa seuraavista: tuottaja, valtuutettu edustaja, maahantuojaa tai jakelija;
- 13) 'loppukäyttäjällä' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka asuu unionissa tai on sijoittautunut unioniin ja jonka saataville tavarat on asetettu tai asetetaan joko kuluttajana tämän elinkeino- tai ammattitoiminnan ulkopuolella tai ammattimaisena loppukäyttäjänä tämän teollisessa tai ammatillisessa toiminnassaan;
- 14) 'oikeutetulla yleistä etua koskevalla syyllä' mitä tahansa SEUT 36 artiklassa määrättyä syytä tai muuta, yleistä etua koskevaa pakottavaa syytä;
- 15) 'vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksella' asetuksen (EY) N:o 765/2008 13 artiklan 2 kohdassa määriteltyä vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosta.

II LUKU

VASTAVUOROISEN TUNNUSTAMISEN PERIAATTEEN SOVELTAMISTA KOSKEVAT MENETTELYT YKSITTÄISISSÄ TAPAUKSISSA

4 artikla

Vastavuoroista tunnustamista koskeva ilmoitus

1. Sellaisten tavaroiden tai kyseisen tyyppisten tavaroiden tuottaja, jotka asetetaan tai jotka on määrä asettaa saataville kohdejäsenvaltion markkinoilla, voi laatia vapaaehtoisen tavaroiden kaupan pitämisen laillisuutta koskevan ilmoituksen vastavuoroista tunnustamista varten, jäljempänä 'vastavuoroista tunnustamista koskeva ilmoitus', osoittaakseen kohdejäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, että tavaroita tai kyseisen tyyppisiä tavaroita pidetään laillisesti kaupan toisessa jäsenvaltiossa.

Tuottaja voi antaa valtuutetulle edustajalleen tehtäväksi laatia vastavuoroista tunnustamista koskevan ilmoituksen puolestaan.

Vastavuoroista tunnustamista koskevan ilmoituksen rakenteen on oltava liitteessä olevien I ja II osan mukainen ja sen on sisällettävä kaikki niissä täsmennetyt tiedot.

Tuottaja tai sen valtuutettu edustaja, jos sille on annettu tämä tehtävä, voi täyttää vastavuoroista tunnustamista koskevaan ilmoitukseen pelkästään liitteessä olevassa I osassa esitetyt tiedot. Tällaisessa tapauksessa liitteessä olevassa II osassa esitetyt tiedot täyttää maahantuojaja tai jakelija.

Vaihtoehtoisesti maahantuojaja tai jakelija voi laatia vastavuoroista tunnustamista koskevan ilmoituksen molemmat osat, edellyttäen, että allekirjoittaja voi toimittaa 5 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitetun näytön.

Vastavuoroista tunnustamista koskeva ilmoitus on laadittava jollakin unionin virallisista kielistä. Jos kyseinen kieli ei ole kohdejäsenvaltion vaatima kieli, talouden toimijan on käännettävä vastavuoroista tunnustamista koskeva ilmoitus jollekin kohdejäsenvaltion vaatimalle kielelle.

2. Talouden toimijat, jotka allekirjoittavat vastavuoroista tunnustamista koskevan ilmoituksen tai sen osan, vastaavat ilmoituksessa antamiensa tietojen sisällöstä ja oikeellisuudesta, myös kääntämiensä tietojen oikeellisuudesta. Tätä kohtaa sovellettaessa talouden toimijat ovat vastuussa kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

3. Talouden toimijoiden on varmistettava, että vastavuoroista tunnustamista koskeva ilmoitus pidetään jatkuvasti ajan tasalla, jotta siitä käyvät ilmi mahdolliset muutokset, joita niiden antamiin, vastavuoroista tunnustamista koskevan ilmoituksen sisältämiin tietoihin on tullut.

4. Vastavuoroista tunnustamista koskeva ilmoitus voidaan toimittaa kohdejäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle 5 artiklan nojalla tehtävää arviointia varten. Se voidaan toimittaa joko paperilla tai sähköisesti tai asettaa saataville verkossa kohdejäsenvaltion vaatimusten mukaisesti.

5. Jos talouden toimijat asettavat vastavuoroista tunnustamista koskevan ilmoituksen saataville verkossa, sovelletaan seuraavia edellytyksiä:

a) tavaroiden tyyppi tai sarjat, joita vastavuoroista tunnustamista koskeva ilmoitus koskee, ovat helposti tunnistettavissa; ja

b) käytetyt tekniset keinot varmistavat vaivattoman käytön ja niitä seurataan sen varmistamiseksi, että vastavuoroista tunnustamista koskeva ilmoitus on saatavilla ja käytettävissä.

6. Jos tavaroihin, joita koskevaa vastavuoroista tunnustamista koskevaa ilmoitusta ollaan toimittamassa, sovelletaan myös EU-vaatimustenmukaisuusvakuutusta edellyttävää unionin säädöstä, vastavuoroista tunnustamista koskeva ilmoitus voidaan liittää EU-vaatimustenmukaisuusvakuutukseen.

5 artikla

Tavaroiden arviointi

1. Kun kohdejäsenvaltion toimivaltainen viranomainen aikoo arvioida tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat tavarat sen selvittämiseksi, pidetäänkö tavaroita tai kyseisen tyyppisiä tavaroita laillisesti kaupan toisessa jäsenvaltiossa, ja jos pidetään, ovatko kohdejäsenvaltiossa sovellettavan kansallisen teknisen määräyksen kattamat oikeutetut yleiset edut riittävän suojattuja ottaen huomioon kyseessä olevien tavaroiden ominaisuudet, sen on otettava viipymättä yhteyttä asianomaiseen talouden toimijaan.

2. Kun kohdejäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ottaa yhteyttä asianomaiseen talouden toimijaan, sen on ilmoitettava talouden toimijalle arvioinnista ja siitä, mitkä tavarat ovat arvioinnin kohteena ja mitä kansallista teknistä määräystä tai ennakkolupamenettelyä sovelletaan. Kohdejäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava talouden toimijalle myös mahdollisuudesta toimittaa vastavuoroista tunnustamista koskeva ilmoitus 4 artiklan mukaisesti kyseistä arviointia varten.

3. Talouden toimija voi asettaa tavarat saataville kohdejäsenvaltion markkinoilla toimivaltaisen viranomaisen suorittaessa tämän artiklan 1 kohdan mukaista arviointia ja jatkaa niiden saataville asettamista, ellei talouden toimija saa hallinnollista päätöstä, joka koskee kyseisten tavaroiden markkinoille pääsyn rajoittamista tai epäämistä. Tätä kohtaa ei sovelleta, jos arviointi suoritetaan ennakkolupamenettelyn puitteissa tai jos toimivaltainen viranomainen 6 artiklan mukaisesti tilapäisesti keskeyttää arvioinnin kohteena olevien tavaroiden asettamisen saataville markkinoilla.

4. Jos vastavuoroista tunnustamista koskeva ilmoitus toimitetaan kohdejäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle 4 artiklan mukaisesti, tämän artiklan 1 kohdan mukaista arviointia varten
- a) toimivaltaisen viranomaisen on hyväksyttävä vastavuoroista tunnustamista koskeva ilmoitus sekä toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä toimitetut, ilmoituksen sisältämien tietojen tarkistamiseksi välttämättömät todisteet riittävinä osoittamaan, että tavaroita pidetään laillisesti kaupan toisessa jäsenvaltiossa; ja
  - b) toimivaltainen viranomainen ei saa vaatia miltään talouden toimijalta mitään muita tietoja tai asiakirjoja sen osoittamiseksi, että tavaroita pidetään laillisesti kaupan toisessa jäsenvaltiossa.
5. Jos kohdejäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ei toimiteta vastavuoroista tunnustamista koskevaa ilmoitusta 4 artiklan mukaisesti, tämän artiklan 1 kohdan mukaista arviointia varten toimivaltainen viranomainen voi pyytää asianomaisia talouden toimijoita toimittamaan kyseisen arvioinnin kannalta välttämättömät asiakirjat ja tiedot, jotka koskevat
- a) kyseessä olevien tavaroiden tai kyseisten tyyppisten tavaroiden ominaisuuksia; ja
  - b) tavaroiden laillista kaupan pitämistä toisessa jäsenvaltiossa.
6. Asianomaiselle talouden toimijalle on annettava kohdejäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen pyynnön jälkeen vähintään 15 työpäivää aikaa toimittaa 4 kohdan a alakohdassa tai 5 kohdassa tarkoitetut asiakirjat ja tiedot taikka esittää mitä tahansa väitteitä tai huomautuksia, joita kyseisellä talouden toimijalla saattaa olla.
7. Kohdejäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi tämän artiklan 1 kohdan mukaista arviointia varten ottaa 10 artiklan 3 kohdan mukaisesti yhteyttä sen jäsenvaltion toimivaltaisiin viranomaisiin tai tuoteyhteyspisteisiin, jossa talouden toimija väittää pitävänsä tavaroitaan laillisesti kaupan, jos toimivaltaisen viranomaisen on tarkistettava talouden toimijan toimittamia tietoja.
8. Tehdessään 1 kohdan mukaista arviointia kohdejäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on otettava asianmukaisesti huomioon niiden testausselostoiden tai todistusten sisältö, jotka vaatimustenmukaisuuden arviointilaitokset ovat antaneet ja jotka talouden toimijat ovat toimittaneet osana arviointia. Kohdejäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset eivät saa vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten pätevyyteen liittyvistä syistä hylätä testausselosteita tai todistuksia, jotka ovat asiaankuuluvalla vaatimustenmukaisuuden arvioinnin alalle asetuksen (EY) N:o 765/2008 mukaisesti akkreditoitujen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten antamia.
9. Kun kohdejäsenvaltion toimivaltainen viranomainen tämän artiklan 1 kohdan mukaisen arvioinnin valmistuttua tekee arvioimiaan tavaroita koskevan hallinnollisen päätöksen, sen on annettava viipymättä kyseinen hallinnollinen päätös tiedoksi tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle talouden toimijalle. Toimivaltaisen viranomaisen on annettava kyseinen hallinnollinen päätös tiedoksi myös komissiolle ja muille jäsenvaltioille viimeistään 20 työpäivän kuluttua päätöksen tekemisestä. Tätä tarkoitusta varten sen on käytettävä 11 artiklassa tarkoitettua järjestelmää.
10. Edellä 9 kohdassa tarkoitettussa hallinnollisessa päätöksessä on esitettävä päätöksen perustelut riittävän yksityiskohtaisesti ja kattavasti tarkoituksena helpottaa sen arvioimista, onko päätös yhteensopiva vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen ja tämän asetuksen vaatimusten kanssa.
11. Edellä 9 kohdassa tarkoitettussa hallinnollisessa päätöksessä on annettava erityisesti seuraavat tiedot:
- a) kansallinen tekninen määräys, johon hallinnollinen päätös perustuu;
  - b) oikeutetut yleistä etua koskevat syyt, jotka ovat perusteena sen kansallisen teknisen määräyksen soveltamiselle, johon hallinnollinen päätös perustuu;
  - c) kohdejäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen huomioon ottama tekninen tai tieteellinen näyttö, mukaan lukien tarvittaessa kansallisen teknisen määräyksen voimaantulon jälkeen tekniikan tasossa mahdollisesti tapahtuneet merkitykselliset muutokset;
  - d) asianomaisen talouden toimijan mahdollisesti esittämien, 1 kohdan mukaisen arvioinnin kannalta merkityksellisten perustelujen tiivistelmä;
  - e) näyttö siitä, että hallinnollinen päätös soveltuu tavoitellun päämäärän saavuttamiseen eikä ylitä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
12. Tämän artiklan 9 kohdassa tarkoitettussa hallinnollisessa päätöksessä on täsmennettävä kohdejäsenvaltion kansalliseen lainsäädäntöön perustuvat muutoksenhakukeinot ja niihin sovellettavat määräajat. Sen on myös sisällettävä viittaus talouden toimijoiden mahdollisuuteen käyttää SOLVIT-verkostoa ja 8 artiklan mukaista menettelyä.
13. Edellä 9 kohdassa tarkoitettu hallinnollinen päätös ei saa tulla voimaan, ennen kuin se on annettu tiedoksi asianomaiselle talouden toimijalle mainitun kohdan mukaisesti.

*6 artikla***Markkinoille pääsyn tilapäinen keskeyttäminen**

1. Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen suorittaessa 5 artiklan mukaista tavaroiden arviointia se voi tilapäisesti keskeyttää kyseisten tavaroiden asettamisen saataville kyseisen jäsenvaltion markkinoilla ainoastaan, jos:
  - a) kyseisistä tavaroista aiheutuu tavanomaisissa tai kohtuudella ennakoitavissa käyttöolosuhteissa henkilöiden turvallisuudelle tai terveydelle tai ympäristölle vakava vaara, joka edellyttää toimivaltaiselta viranomaiselta nopeita toimia, mukaan luettuina sellaiset vaarat, joiden vaikutukset eivät ole välittömiä; tai
  - b) kyseessä olevien tavaroiden tai kyseisen tyyppisten tavaroiden asettaminen saataville asianomaisen jäsenvaltion markkinoilla on yleisesti kielletty kyseisessä jäsenvaltiossa julkisen moraalin tai yleisen turvallisuuden vuoksi.
2. Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava välittömästi asianomaiselle talouden toimijalle, komissiolle ja muille jäsenvaltioille mahdollisesta tämän artiklan 1 kohdan mukaisesta tilapäisestä keskeyttämisestä. Ilmoitus komissiolle ja muille jäsenvaltioille on annettava 11 artiklassa tarkoitetun järjestelmän avulla. Tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisissa tapauksissa ilmoitukseen on liitettävä yksityiskohtaiset tekniset tai tieteelliset perustelut, joista käy ilmi, miksi tapaus kuuluu mainitun kohdan soveltamisalaan.

*7 artikla***RAPEX- tai RASFF-järjestelmää käyttäen tehtävä ilmoitus**

Jos 5 artiklassa tarkoitettu hallinnollinen päätös tai 6 artiklassa tarkoitettu tilapäinen keskeyttäminen on myös toimenpide, joka on ilmoitettava direktiivin 2001/95/EY mukaisesti nopeaa tietojenvaihtojärjestelmää (RAPEX) tai asetuksen (EY) N:o 178/2002 mukaisesti elintarvikkeita ja rehuja koskevaa nopeaa hälytysjärjestelmää (RASFF) käyttäen, erillistä ilmoitusta tämän asetuksen nojalla komissiolle ja muille jäsenvaltioille ei vaadita edellyttäen, että seuraavat ehdot täyttyvät:

- a) RAPEX- tai RASFF-ilmoituksesta käy ilmi, että toimenpiteestä tehty kyseinen ilmoitus toimii myös tämän asetuksen mukaisena ilmoituksena; ja
- b) RAPEX- tai RASFF-ilmoitukseen sisältyy asiaa tukeva näyttö, jota edellytetään 5 artiklassa hallinnollisen päätöksen osalta tai 6 artiklassa tilapäisen keskeyttämisen osalta.

*8 artikla***Ongelmanratkaisumenettely**

1. Jos talouden toimija, jota hallinnollinen päätös koskee, on toimittanut päätöksen SOLVIT-verkostolle, ja jos SOLVIT-menettelyn aikana vastaanottava tai johtava SOLVIT-keskus pyytää komissiota antamaan lausunnon tapauksen ratkaisemisen tueksi, vastaanottava ja johtava SOLVIT-keskus toimittavat komissiolle kaikki asianomaisen hallinnollisen päätöksen kannalta merkitykselliset asiakirjat.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun pyynnön saatuaan komissio arvioi, onko hallinnollinen päätös yhteensopiva vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen ja tämän asetuksen vaatimusten kanssa.
3. Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettua arviointia varten komissio tarkastelee 5 artiklan 9 kohdan mukaisesti tiedoksi annettua hallinnollista päätöstä ja SOLVIT-menettelyssä toimitettuja asiakirjoja ja tietoja. Jos lisätiedot tai -asiakirjat ovat tarpeen tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetun arvioinnin suorittamiseksi, komissio pyytää ilman aiheutonta viivytystä asiaankuuluvaa SOLVIT-keskusta ottamaan yhteyttä asianomaiseen talouden toimijaan tai hallinnollisen päätöksen tehneisiin toimivaltaisiin viranomaisiin tällaisten lisätietojen tai -asiakirjojen saamiseksi.
4. Komissio saattaa arviointinsa päätökseen ja antaa lausunnon 45 työpäivän kuluessa 1 kohdassa tarkoitetun pyynnön vastaanottamisesta. Komission lausunnossa yksilöidään tarvittaessa kaikki seikat, joihin olisi puututtava kyseisessä SOLVIT-tapauksessa, tai annetaan suosituksia tapauksen ratkaisemisen tueksi. Tähän 45 työpäivän määräaikaan ei lasketa aikaa, joka komissiolla menee 3 kohdassa tarkoitettujen lisätietojen ja -asiakirjojen saamiseen.
5. Jos komissio saa 2 kohdassa tarkoitetun arvioinnin kuluessa tiedon, että tapaus on ratkaistu, komission ei tarvitse antaa lausuntoa.
6. Komission lausunto on toimitettava asiaankuuluvan SOLVIT-keskuksen välityksellä asianomaiselle talouden toimijalle ja asiaankuuluville toimivaltaisille viranomaisille. Komissio antaa kyseisen lausunnon tiedoksi kaikille jäsenvaltioille 11 artiklassa tarkoitetun järjestelmän avulla. Lausunto on otettava huomioon tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua SOLVIT-menettelyssä.

III LUKU

HALLINNOLLINEN YHTEISTYÖ, SEURANTA JA YHTEYDENPITO

9 artikla

Tuoteyhteyspisteiden tehtävät

1. Jäsenvaltioiden on perustettava ja ylläpidettävä alueellaan tuoteyhteyspisteitä ja varmistettava, että niiden tuoteyhteyspisteillä on riittävät valtuudet ja resurssit tehtäviensä asianmukaiseen suorittamiseen. Niiden on varmistettava, että tuoteyhteyspisteet tarjoavat palvelujaan asetuksen (EU) 2018/1724 mukaisesti.
2. Tuoteyhteyspisteiden on annettava verkossa seuraavat tiedot:
  - a) vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta ja tämän asetuksen soveltamista niiden jäsenvaltion alueella koskevat tiedot, mukaan lukien 5 artiklassa säädettyä menettelyä koskevat tiedot;
  - b) yhteystiedot, joilla kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisiin viranomaisiin voi ottaa suoraan yhteyttä, mukaan luettuna yksityiskohtaiset tiedot niistä viranomaisista, jotka vastaavat sovellettavien kansallisten teknisten määräysten täytäntöönpanon valvonnasta niiden jäsenvaltion alueella;
  - c) niiden jäsenvaltion alueella käytettävissä olevat muutoksenhakukeinot ja menettelyt, kun on kyse riita-asiasta toimivaltaisen viranomaisen ja talouden toimijan välillä, mukaan lukien 8 artiklassa säädetty menettely.
3. Edellä olevan 2 kohdan mukaisesti verkossa annettavien tietojen täydentämiseksi tuoteyhteyspisteiden on tarvittaessa talouden toimijan tai toisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä annettava hyödyllisiä tietoja, kuten kansallisten teknisten määräysten ja kansallisten hallinnollisten menettelyjen sähköiset jäljennökset tai pääsy verkossa kyseisiin määräyksiin ja menettelyihin, joita sovelletaan tiettyihin tavaroihin tai tietyn tyyppisiin tavaroihin alueella, jolle tuoteyhteyspiste on sijoittautunut, tai tiedot siitä, sovelletaanko kyseisiin tavaroihin tai kyseisen tyyppisiin tavaroihin kansallisen lainsäädännön mukaisesti ennakkolupaa.
4. Tuoteyhteyspisteiden on vastattava 15 työpäivän kuluessa 3 kohdan mukaisen pyynnön vastaanottamisesta.
5. Tuoteyhteyspisteet eivät saa periä maksua 3 kohdan mukaisten tietojen antamisesta.

10 artikla

Hallinnollinen yhteistyö

1. Komissio järjestää ja varmistaa tehokkaan yhteistyön toimivaltaisten viranomaisten ja eri jäsenvaltioiden tuoteyhteyspisteiden välillä seuraavin toimin:
  - a) helpottamalla ja koordinoimalla vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamiseen liittyvien tietojen ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa ja keräämistä;
  - b) tukemalla tuoteyhteyspisteiden toimintaa ja tehostamalla niiden rajat ylittävää yhteistyötä;
  - c) helpottamalla ja koordinoimalla virkamiesvaihtoa jäsenvaltioiden välillä sekä viranomaisille ja yrityksille tarkoitettujen yhteisten koulutus- ja tiedotusohjelmien järjestämistä.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden toimivaltaiset viranomaiset ja tuoteyhteyspisteet osallistuvat 1 kohdassa tarkoitettuihin toimiin.
3. Sen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten, jossa talouden toimija väittää pitävänsä laillisesti kaupan tuotteitaan, on 5 artiklan 7 kohdan mukaisen kohdejäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä annettava 15 työpäivän kuluessa kohdejäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle kaikki kyseisiin tavaroihin liittyvät tiedot, jotka ovat merkityksellisiä talouden toimijan 5 artiklan mukaisen arvioinnin aikana toimittamien tietojen ja asiakirjojen tarkistamiseksi. Tuoteyhteyspisteitä voidaan käyttää helpottamaan asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten välistä yhteydenpitoa pyydettyjen tietojen toimittamiselle 9 artiklan 4 kohdassa asetetun määräajan mukaisesti.

11 artikla

Tieto- ja viestintäjärjestelmä

1. Tämän asetuksen 5, 6 ja 10 artiklan soveltamiseksi on käytettävä asetuksen (EY) N:o 765/2008 23 artiklassa säädettyä tieto- ja viestintäjärjestelmää, jollei tämän asetuksen 7 artiklasta muuta johdu.
2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen järjestelmän yksityiskohdat ja toiminnot tämän asetuksen soveltamiseksi. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

IV LUKU

RAHOITUS

12 artikla

Tämän asetuksen soveltamista tukevien toimien rahoitus

1. Unioni voi rahoittaa seuraavat tämän asetuksen soveltamista tukevat toimet:
  - a) tiedotuskampanjat;
  - b) koulutus;
  - c) virkamiesvaihto ja parhaiden käytäntöjen vaihto;
  - d) tuoteyhteyspisteiden ja toimivaltaisten viranomaisten välinen yhteistyö ja tämän yhteistyön tekninen ja logistinen tuki;
  - e) vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen toimintaan ja sen tavaroiden sisämarkkinoihin kohdistuviin vaikutuksiin liittyvän tiedon keruu.
2. Unionin rahoitustuki tämän asetuksen soveltamista tukeville toimille pannaan täytäntöön Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046⁽¹⁸⁾ mukaisesti joko suoraan tai välillisesti siirtämällä talousarvion toteuttamistehtäviä mainitun asetuksen 62 artiklan 1 kohdan c alakohdassa luetelluille elimille.
3. Budjettivallan käyttäjä määrittää vuosittain tässä asetuksessa tarkoitettuihin toimiin osoitetut määrärahat voimassa olevan rahoituskehysten asettamissa rajoissa.

13 artikla

Unionin taloudellisten etujen suojaaminen

1. Komissio varmistaa asianmukaisin toimenpitein, että tämän asetuksen mukaisesti rahoitettavia toimia toteutettaessa unionin taloudellisia etuja suojataan petoksia, lahjontaa ja muuta laitonta toimintaa ehkäisevillä toimenpiteillä, tehokkailla tarkastuksilla ja, jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan, perimällä aiheettomasti maksetut määrät takaisin sekä tarvittaessa käyttämällä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia hallinnollisia ja taloudellisia seuraamuksia.
2. Komissiolla ja sen edustajilla sekä tilintarkastustuomioistuimella on valtuudet tehdä kaikkien unionilta tämän asetuksen mukaisesti rahoitusta saaneiden avustuksensaajien, toimeksisaajien ja alihankkijoiden osalta asiakirjoihin perustuvia ja paikalla suoritettavia tarkastuksia.
3. Euroopan petostentorjuntavirasto (OLAF) voi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU, Euratom) N:o 883/2013⁽¹⁹⁾ ja neuvoston asetuksessa (Euratom, EY) N:o 2185/96⁽²⁰⁾ vahvistettujen säännösten ja menettelyjen mukaisesti tehdä tutkimuksia, mukaan luettuina paikan päällä suoritettavat tarkastukset ja todentamiset, selvittääkseen, onko tämän asetuksen mukaisesti rahoitettuun avustussopimukseen tai -päätökseen taikka sopimukseen liittynyt unionin taloudellisia etuja vahingoittavia petoksia, lahjontaa tai muuta laitonta toimintaa.
4. Tämän asetuksen täytäntöönpanosta johtuviin yhteistyösopimuksiin kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa, sopimuksiin, avustussopimuksiin ja avustuspäätöksiin on sisällyttävä määräyksiä, joissa nimenomaisesti annetaan komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle ja OLAFille valtuudet tehdä tällaisia tarkastuksia ja tutkimuksia kukin oman toimivaltansa mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1, 2 ja 3 kohdan soveltamista.

⁽¹⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2018/1046, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2018, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta (EUVL L 193, 30.7.2018, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁰⁾ Neuvoston asetus (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2).

V LUKU

ARVIOINTI JA KOMITEAMENETTELY

14 artikla

Arviointi

1. Komissio tekee viimeistään 20 päivänä huhtikuuta 2025 ja sen jälkeen joka neljäs vuosi tätä asetusta koskevan arvioinnin suhteessa sen tavoitteisiin ja esittää siitä kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle.
2. Komissio käyttää tämän artiklan 1 kohdan soveltamiseksi tietoja, jotka ovat saatavilla 11 artiklassa tarkoitettussa järjestelmässä ja jotka on mahdollisesti kerätty 12 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen toimien aikana. Komissio voi myös pyytää jäsenvaltioita toimittamaan merkityksellisiä tietoja, joiden avulla arvioidaan toisessa jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidettyjen tavaroiden vapaata liikkuvuutta tai tämän asetuksen tehokkuutta sekä tuoteyhteyspisteiden toimintaa.

15 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

VI LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

16 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 764/2008 19 päivästä huhtikuuta 2020.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen.

17 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 19 päivästä huhtikuuta 2020.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä maaliskuuta 2019.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. CIAMBA

LIITE

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/515 (¹) 4 artiklassa tarkoitettu vastavuoroista tunnustamista koskeva ilmoitus

I osa

1. Tavaroiden tai tavaroiden tyyppin yksilöllinen tunnistus: ... [Huomautus: lisätään tavaroiden tunnistenumero tai muu merkki, joka toimii tavaroiden tai tavaroiden tyyppin yksilöllisenä tunnisteenä]
2. Talouden toimijan nimi ja osoite: ... [Huomautus: lisätään vastavuoroista tunnustamista koskevan ilmoituksen I osan allekirjoittajan nimi ja osoite: tuottaja ja tapauksen mukaan tämän valtuutettu edustaja tai maahantuojia tai jakelija]
3. Vastavuoroista tunnustamista koskevan ilmoituksen kohteena olevien tavaroiden tai tavaroiden tyyppin kuvaus: ... [Huomautus: kuvauksen on oltava riittävän tarkka, jotta tavarat voidaan tunnistaa jäljitettävyyteen liittyvistä syistä. Kuvaukseen voidaan tarvittaessa liittää valokuva.]

4. Tavaroiden tai kyseisen tyyppisten tavaroiden kaupan pitämisen laillisuutta koskeva ilmoitus ja siihen liittyvät tiedot

- 4.1 Edellä kuvatut tavarat tai kuvattu tavaroiden tyyppi, niiden ominaisuudet mukaan lukien, ovat seuraavien, ...:ssa [Huomautus: yksilöidään jäsenvaltio, jossa tavaroita tai kyseisen tyyppisiä tavaroita väitetään pidettävän laillisesti kaupan] sovellettavien määräysten mukaisia: ... [Huomautus: lisätään kussakin tapauksessa kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavien asiaankuuluvien määräysten nimi ja viralliset julkaisutiedot sekä hallinnollisen lupapäätöksen viitetiedot, jos tavaroihin sovellettiin ennakkolupamenettelyä],

tai

edellä kuvattuihin tavaroihin tai kuvattuun tavaroiden tyyppiin ei sovelleta mitään asiaankuuluvia määräyksiä ...:ssa [Huomautus: yksilöidään jäsenvaltio, jossa tavaroita tai kyseisen tyyppisiä tavaroita väitetään pidettävän laillisesti kaupan].

- 4.2 Tavaroihin tai kyseisen tyyppisiin tavaroihin sovellettavan vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn tai vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen mahdollisesti tekemien testien testauselostusten viite, mukaan lukien kyseisen laitoksen nimi ja osoite (jos tällainen menettely toteutettiin ja testejä tehtiin): ...
5. Muut mahdolliset tiedot, joilla katsotaan olevan merkitystä sen arvioimiseksi, ovatko tavarat tai kyseisen tyyppiset tavarat laillisesti kaupan pidettyjä 4.1 kohdassa ilmoitetussa jäsenvaltiossa: ...
6. Tämä vastavuoroista tunnustamista koskevan ilmoituksen osa on laadittu 2 kohdassa yksilöidyn talouden toimijan yksinomaisella vastuulla.

Seuraavan puolesta allekirjoittanut:

(paikka ja päivämäärä):

(nimi, tehtävä) (allekirjoitus):

II osa

7. Tavaroiden tai kyseisen tyyppisten tavaroiden kaupan pitämistä koskeva ilmoitus ja siihen liittyvät tiedot
  - 7.1 Edellä I osassa kuvatut tavarat tai kyseisen tyyppiset tavarat on asetettu loppukäyttäjien saataville 4.1 kohdassa ilmoitetun jäsenvaltion markkinoilla.
  - 7.2 Tiedot siitä, että tavarat tai kyseisen tyyppiset tavarat on asetettu loppukäyttäjien saataville 4.1 kohdassa ilmoitetun jäsenvaltion kotimarkkinoilla, mukaan lukien tiedot päivämäärästä, jolloin tavarat ensimmäisen kerran asetettiin loppukäyttäjien saataville kyseisen jäsenvaltion markkinoilla: ...
8. Muut mahdolliset tiedot, joilla katsotaan olevan merkitystä sen arvioimiseksi, ovatko tavarat tai kyseisen tyyppiset tavarat laillisesti kaupan pidettyjä 4.1 kohdassa ilmoitetussa jäsenvaltiossa: ...

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/515, annettu 19 päivänä maaliskuuta 2019, toisessa jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidettyjen tavaroiden vastavuoroisesta tunnustamisesta ja asetuksen (EY) N:o 764/2008 kumoamisesta (EUVL L 91, 29.3.2019, s. 1).

9. Vastavuoroista tunnustamista koskevan ilmoituksen tämä osa on laadittu yksinomaan ... [Huomautus: lisätään vastavuoroista tunnustamista koskevan ilmoituksen II osan allekirjoittajan nimi ja osoite: tuottaja ja tapauksen mukaan tämän valtuutettu edustaja taikka maahantuoja tai jakelija] vastuulla.

Seuraavan puolesta allekirjoittanut:

(paikka ja päivämäärä):

(nimi, tehtävä) (allekirjoitus):
